

کار بشارتی پطرس

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۹ آیات ۳۲ تا ۴۳؛ اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۹ تا ۱۶؛ افسسیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۹؛ اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۱ تا ۲۶؛ اعمال رسولان باب ۱۲ آیات ۱ تا ۱۸.

آیه حفظی: «پطرس زبان را گشوده، گفت: فی الحقیقت یافته‌ام که خدا را نظر به ظاهر نیست، بلکه از هر امتی، هر که از او ترسد و عمل نیکو کند، نزد او مقبول گردد» (اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۳۴ و ۳۵).

با عزیمت پولس به طرسوس، پطرس بار دیگر شخصیت اصلی حکایت لوقا از روزهای ابتدایی کلیسای مسیحی می‌شود. پطرس به نوعی به عنوان خادم بشارتی سیار در سرتاسر یهودیه و مناطق اطراف آن به تصویر کشیده شده است. اعمال رسولان در اینجا بصورت مجمل حکایت دو معجزه را بیان می‌کند، اول شفا یافتن اینیاس و دوم زنده شدن طیبتا (دورکاس)، که سپس با داستان کورنلیوس در باب ۱۰ ادامه می‌یابند.

ایمان آوردن غیر یهودیان بحث برانگیزترین مسئله در کلیسای وابسته به رسولان بود. اگر چه بحث‌هایی که در پی غسل تعمید کورنلیوس بوجود آمده‌اند، قادر به حل تمام مشکلات نبودند، نزول روح القدس به یادبود آنچه در پنطیکاست اتفاق افتاد، به متقاعد ساختن پطرس و برادران در اورشلیم در مورد اینکه برکات انجیل به یهودیان محدود نمی‌شدند، کمک نمود. در همین حال، کلیسا در انطاکیه پیش از این جذب غیر یهودیان را نیز آغاز کرده بود.

مطالعه این هفته نیز شامل ظهور جفای جدید و کوتاه مدت است — این بار تحت پادشاهی هیرودیسیس — و تأثیر آن بر رسولان که توسط جفاهای پولس ادامه یافت ولی من بعداً از این کار دست کشید.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۰ مرداد — ۱۱ August آماده شوید.

در لده و یافا

پطرس در حال بازدید از جوامع مسیحی در اطراف مناطق ساحلی یهودیه بود. هدف او احتمالاً دادن آموزش‌های اصول اعتقادی به ایشان بود (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲)، اما خدا از او برای انجام معجزاتی درست همچون معجزات عیسی استفاده نمود.

اعمال رسولان باب ۹ آیات ۳۲ تا ۳۵ را بخوانید. چه شباهت‌هایی در معجزه عیسی در لوقا باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۶ و شفا یافتن اینیاس می‌بینید؟

با وجود کوتاه بودن حکایت، این معجزه ما را به یاد داستان معروف شفای فرد مفلوج کفرناحوم توسط عیسی می‌اندازد (لوقا باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۶). حتی جزئیات درباره تخت خواب نیز مشابه هستند. با این وجود مهم‌تر اینکه تأثیر درمان شدن اینیاس نه تنها در لده بلکه همچنین در دشت ساحلی شارون نیز دیده می‌شد. بسیاری از مردم پس از تأیید واقعیت معجزه برای خود، روی به خداوند آوردند.

اعمال رسولان باب ۹ آیات ۳۶ تا ۴۳ را بخوانید. داستان زنده شدن طیبیتا را بررسی کنید. چه چیز خاصی در مورد او وجود داشت؟

طیبیتا — واژه آرامی زبان برای «غزال»، در یونانی *dorcās* می‌باشد — او ایمان‌داری بود که به دلیل کارهای خیرخواهانه مسیحی، مورد تفقد و مهربانی همسایگانش بود. روایت از مرگ برخوردارانش نیز مشابه معجزه‌ای انجام شده توسط عیسی، زنده کردن دختر یائروس از مرگ بود (لوقا باب ۸ آیات ۴۱، ۴۲ و ۴۹ تا ۵۶) که پطرس شاهد آن بود. او با پیروی از الگوی عیسی، از همه خواست که اتاق را ترک کنند (مرقس باب ۵ آیه ۴۰ را ببینید). سپس زانو زده و دعا کرد، که پس از آن زن مرده را صدا زد، «ای طیبیتا، برخیز!» (اعمال رسولان باب ۹ آیه ۴۰).

رسولان معجزات بسیاری انجام دادند: با این وجود، در واقع این‌ها اعمال خدا بود که از طریق دست‌ان رسولان انجام می‌شد (اعمال رسولان باب ۵ آیه ۱۲). شباهت‌ها با معجزات عیسی شاید برای یادآوری به کلیسا و همچنین امروز ما بود که آنچه بیشترین اهمیت را دارد، عامل انجام کار نمی‌باشد، بلکه معیار، تسلیم بودن وی در برابر خدا می‌باشد (یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲ را ببینید). هنگامی که ما کاملاً به خدا اجازه دهیم که برای

هدف انجیل از ما استفاده کند، اتفاق های خیلی خوبی خواهد افتاد. پطرس نه تنها طبیعتا را از مرگ زنده نمود، بلکه این معجزه منجر به ایمان آوردن بسیاری در یافا شد (اعمال رسولان باب ۹ آیه ۴۲).

برخی از مردم فکر می کنند که تنها اگر می توانستند یک معجزه واقعی، مانند آنچه در اینجا اتفاق افتاد را ببینند، آنوقت اعتقاد پیدا خواهند کرد. و اگر چه در زمان هایی معجزات به هدایت مردم به سوی ایمان کمک کردند، کتاب مقدس مملو از روایات کسانی است که شاهد معجزات بودند و با این وجود ایمان نیاوردند. پس ایمان ما باید بر پایه چه چیزی باشد؟

دوشنبه

۱۵ مرداد

در خانه کرنلیوس

پطرس در یافا نزد دباغی شمعون نام ماند (اعمال رسولان باب ۹ آیه ۴۳). در همین حال، در قیصریه حدود چهل کیلومتری یافا، یک فرمانده نظامی به نام کرنلیوس زندگی می کرد. او و خانواده اش عبادت کنندگان مؤمن خدا بودند، اگر چه هنوز به طور رسمی به یهودیت نپیوسته بودند، یعنی کرنلیوس همچنان یک غیریهودی نامختون بود. در روایای خدادادی، به او دستور داده شد پیام رسانی را به یافا بفرستد و پطرس را برای بازدید دعوت کند (اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۱ تا ۸).

اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۹ تا ۱۶، ۲۸، ۳۴ و ۳۵ را بخوانید. پطرس چه چیزی تجربه نمود و چگونه آن را تفسیر نمود؟

مهم است که بدانیم رویای پطرس درباره غذا نبود، بلکه در مورد مردم بود. آری، حدود ظهر بود، پطرس گرسنه بود، و صدایی به او گفت که ذبح کند و تناول نماید؛ با این حال، خدا نه برای حذف تمایز میان حیوانات پاک و ناپاک، بلکه برای آموختن ویژگی فراگیر انجیل به پطرس، از این رؤیا استفاده نمود.

این رؤیا به صراحت برای شکست مقاومت پطرس در برابر غیر یهودیان در نظر گرفته شده بود. نظر پطرس این بود که اگر او وارد خانه کرنلیوس می شد و با او هم نشینی می کرد، خود را بی حرمت کرده و برای عبادت در معبد یا آمدن در حضور خدا، ناشایسته می شد. یهودیان قرن اول اهل یهودیه و مناطق اطراف با غیر یهودیان نامختون معاشرت نمی کردند.

مشکل با الهیات شناسی معاصر بود که غیر یهودیان را از رفاه عمومی اسرائیل محروم کرده بود، با اینکه این نظریه به یک انحراف از نکته کلی وجود اسرائیل به عنوان یک ملت تبدیل شده بود که آن رساندن دانش خدای حقیقی به جهانیان بود. از آنجایی که ختنه نشانه عهد ابراهیمی بود، غیر یهودیان نامختون متمایز می شدند و با ایشان با تحقیر رفتار می شد. آنها می توانستند هیچ سهمی در برکات عهد داشته باشند مگر اینکه ختنه شدن را می پذیرفتند و یهودی می شدند. اگر چه چنین مفهومی با دامنه جهانی مرگ عیسی ناسازگار بود، همچون ایمانداران اولیه که به مرور با گذشت زمان این قضیه را درک نمودند.

تیتوس باب ۲ آیه ۱۱، غلاطیان باب ۳ آیات ۲۶ تا ۲۸ و افسسیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۹ را بخوانید. این آیات چه چیزی درباره جهانشمولی بودن پیام انجیل به ما می آموزند؟ آنها باید چه چیزی در مورد اینکه داشتن تعصب در برابر گروهی بر اساس قومیت برای مسیحیان اشتباه است، به ما بگویند؟

۱۶ مرداد

سه شنبه

عطای روح القدس

اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۴۴ تا ۴۸ لحظه ای بحرانی در تاریخ کلیسای اولیه را نمایان می سازند. این اولین بار بود که انجیل توسط یکی از رسولان به غیر یهودیان نامختون موعظه می شد. رسولان و سایر ایمانداران یهودیه بر خلاف ایمانداران هلنیستی، آماده پذیرفتن غیر یهودیان در کلیسا نبودند. از آنجایی که عیسی، مسیح موعود اسرائیل بود، آنها فکر می کردند که انجیل باید تنها با یهودیان دور و نزدیک به اشتراک گذاشته شود. غیر یهودیان ابتدا باید یهودی می شدند و سپس در جامعه ایمانی پذیرفته می شدند. به عبارت دیگر، قبل از اینکه غیر یهودیان بتوانند مسیحی شوند، آنها ابتدا باید یهودی می شدند. این تفکری بود که باید در میان این ایمانداران یهودی اولیه تغییر می کرد. عطای زبان ها که به کرنلیوس و خانواده اش داده شد به عنوان نشانه ای واضح و قابل مشاهده بود که چنین برداشتی اشتباه بود و اینکه خدا تفاوت قائل نمی شد و شرایط نجات برای یهودیان و غیر یهودیان از نظر او یکسان بودند.

اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۱ تا ۱۸ را بخوانید. کلیسای اورشلیم چگونه نسبت به تجربه پطرس در قیصریه عکس العمل نشان داد؟

تعصب یهودی در مورد غیر یهودیان که از زمان های مدید گذشته وجود داشت، ایمانداران را در اورشلیم به انتقاد از پطرس برای غذا خوردن با مردم نامختون سوق داد. به نظر می رسد که آنها بیش از آنچه که نگران نجات کرنلیوس و خانواده اش باشند، نگران وسواس های تشریفاتی یهودی بودند. آنها ممکن است بیم داشتند که اگر این شیوه های کلیسا شکسته شوند، نشانه ای از انکار ایمان اسرائیل خواهد بود؛ آنها لطف خدا را از دست می دادند و خود از سوی یهودیان هم مسلک خویش متقبل چنین اتهاماتی می شدند — که باعث مرگ استیفان شدند.

«زمان آن رسیده بود که مرحله کاملاً جدیدی از کار وارد کلیسای مسیح شود. دربی که بسیاری از ایمانداران یهودی تبار بر روی غیر یهودیان بسته بودند، اکنون باید گشوده می شد. و غیر یهودیانی که انجیل را پذیرفته بودند باید با شاگردان یهودی برابر در نظر گرفته می شدند، بدون ضرورت رعایت مراسم ختنه.» — الن جی. وایت،

Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 136

درست مانند پنطیکاست در اینجا نیز آنها به زبان هایی که قبلاً با آنها آشنایی نداشتند صحبت کردند، به جای آنکه به زبان های آسمانی یا افسانه ای صحبت کنند. تنها هدف متفاوت بود: در حالی که هدف این عطا برای رسولان مأموریت جهانی کلیسا بود، برای کرنلیوس به عنوان تأییدی بود که فیض خدا حتی در میان غیر یهودیان نیز وجود داشت.

چهارشنبه

۱۷ مرداد

کلیسای انطاکیه

لوقا که با ایمان آوردن کرنلیوس انگیزه یافته بود، بطور خلاصه روایتش از مأموریت پطرس را برای نشان دادن پیشرفت اولیه انجیل در میان غیر یهودیان، قطع می کند.

اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۱۹ تا ۲۶ را بخوانید. هنگامی که تعدادی از پناهندگان اورشلیمی به انطاکیه آمدند، چه اتفاقی افتاد؟

این بخش از باب ۱۱ اعمال رسولان به جفاکاری پولس در باب ۸ اشاره دارد. بنابراین، در حالی که تحولات قبلی در یهودیه و جاهای دیگر در حال وقوع بود، برخی از ایمانداران هلنیستی که مجبور به ترک اورشلیم شده بودند، انجیل را فراتر از مرزهای یهودیه انتشار می دادند.

لوقا توجهی ویژه به شهر بزرگ انطاکیه در سوریه دارد، جایی که پناهندگان شروع به بشارت دادن به سایر یهودیان و هلنیستی ها کردند و بسیاری از آنها ایمان می آوردند. ماموریت عیسی در اعمال رسولان باب ۱ آیه ۸ سپس از طریق تلاش های این مسیحیان

هلنیستی یهودی درک می شد. آنها کسانی بودند که به بنیان گذاران واقعی کاربشارت برای غیر یهودیان تبدیل شدند.

به دلیل موفقیت کلیسای انطاکیه، رسولان در اورشلیم تصمیم گرفتند برنابا را برای بررسی وضعیت اعزام نمایند. برنابا که متوجه فرصت های بزرگ برای پیشرفت انجیل شد، فردی را به دنبال پولس در طرسوس فرستاد زیرا احساس می کرد که می تواند مددکاری حیاتی باشد. حق با برنابا بود. در طول سال که او و پولس با هم کار کردند، جمعیت زیادی اکثراً غیر یهودی توانستند انجیل را بشنوند. شور و اشتیاقی که آنها در صحبت کردن درباره عیسی مسیح داشتند، باعث شد ایمانداران در آنجا برای اولین بار به عنوان «مسیحیان» شناخته شوند (اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۲۶). اینکه آنها «مسیحی» نامیده شدند نشان می دهد که این واژه توسط کسانی خارج از کلیسا، احتمالاً به عنوان نوعی تمسخر ابداع شد، در حالی که ایمانداران ترجیح می دادند از خود به عنوان «برادران» (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۶)، «شاگردان» (اعمال رسولان باب ۶ آیه ۱) و یا حتی «مقدسین» (اعمال رسولان باب ۹ آیه ۱۳) یاد کنند. در زمانی که رساله اعمال رسولان نوشته شد، «مسیحی» به یک اسم رایج تبدیل شده بود (اعمال رسولان باب ۲۶ آیه ۲۸) و به نظر می رسید لوقا با آن موافق است. «مسیحی» به معنی پیرو یا طرفدار مسیح می باشد.

«مسیحی» نامیده شدن برای شما چه معنایی دارد؟ چه چیزی در مورد زندگی شما واقعاً مسیحی است؟ یعنی، در زمینه چیزهایی که واقعاً اهمیت دارند چگونه متفاوت از غیر مسیحیان زندگی می کنید؟

۱۸ مرداد

پنجشنبه

جفاکاری هیروودیس

با بازگشتن به یهودیه، ما اکنون با روایت اعدام یعقوب، برادر یوحنا و پسر زبدي توسط پادشاه هیروودیس روبرو هستیم (مرقس باب ۱ آیه ۱۹). او همچنین می خواست همین کار را با پطرس انجام دهد.

اعمال رسولان باب ۱۲ آیات ۱ تا ۴ را بخوانید. این چه چیزی درباره چالش هایی که کلیسای اولیه با آنها روبرو بود، به ما می آموزد؟

پادشاه هیروودیس اشاره شده در اینجا اغریپاس اول، نوه هیروودیس بزرگ است (متی باب ۲ آیه ۱)؛ او از سال ۴۰ تا ۴۴ پس از میلاد مسیح بر یهودیه حکومت می کرد. او در

نتیجه نشان دادن تقوا و پاکدامنی، در میان یهودیان بویژه فریسیان محبوبیت کسب نمود. تلاش او در حمله به برخی از رسولان برای بدست آوردن التفات یهودیان، کاملاً با آنچه ما درباره او از سایر منابع می دانیم، همخوانی دارد.

از آنجایی که اعدام یعقوب در تحقق یافتن دستور کار اغریپاس مؤثر بود، او برنامه ریزی کرد که پطرس را نیز اعدام کند. پطرس دستگیر شد و به چهار جوخه هر کدام متشکل از چهار سرباز تحویل داده شد تا هر جوخه به مدت چهار ساعت از شب، او را نگهداری دهند. پطرس در هر زمان چهار سرباز همراه خود داشت: او به دو سرباز، در طرفینش زنجیر بود و دو نفر از ورودی محافظت می کردند. چنین احتیاط شدیدی قطعاً برای جلوگیری از آنچه قبلاً برای پطرس (و یوحنا) اتفاق افتاده بود، در نظر گرفته شده بود (اعمال رسولان باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۰).

اعمال رسولان باب ۱۲ آیات ۵ تا ۱۸ را بخوانید. در پاسخ به دعای برادران چه اتفاقی افتاد؟

شب قبل از روزی که اغریپاس قصد محاکمه و اعدام پطرس را داشت، پطرس بار دیگر به گونه ای معجزه آسا توسط فرشته ای آزاد شد.

سپس ما داستان مرگ اغریپاس در قیصریه را می بینیم (اعمال رسولان باب ۱۲ آیات ۲۰ تا ۲۳). تلاش هایی برای یافتن علت مرگ او انجام شد (التهاب پرده شکم، زخم معده، حتی سم)؛ با این وجود، لوقا به وضوح می گوید که پادشاه به دلیل داوری الهی مرد.

یعقوب کشته شده است، پطرس آزاد شده است و هیروودیس با داوری الهی روبرو می شود. در برخی موارد ما عدالت را می بینیم؛ در موارد دیگر، به این شکل نمایان نمی شود. این باید چه چیزی درباره اینکه ما تمام پاسخ ها به پرسش هایمان را نداریم و اینکه چرا باید در رابطه با آنچه که درک نمی کنیم، با ایمان زندگی کنیم، به ما بیاموزد؟

۱۹ مرداد

جمعه

تفکری فراتر: «در دهمین باب اعمال رسولان ما همچنان نمونه دیگری از عمل فرشتگان آسمانی را داریم که به ایمان آوردن کررنلیوس و همراهانش منجر می شود. بیابید این باب ها [۸ تا ۱۰] را بخوانیم و توجه ویژه ای به آنها داشته باشیم. ما در آنها می بینیم که آسمان به مسیحیانی نزدیک تر است که در کار نجات افراد مشارکت دارند، بیش از آنچه دیگران می پندارند. ما باید از طریق ایشان همچنین درس مربوط به توجه خدا به همه انسان ها را بیاموزیم و اینکه همه باید هم نوعان خود را به عنوان یکی از

عاملان خداوند برای تحقق کارش بر روی زمین در نظر بگیریم. « — الن جی. وایت، Ellen

G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1059

«هنگامی که کلیسا دعا می کند، هدف خدا پیش خواهد رفت و دشمنانش نابود خواهند شد حتی اگر این باعث جلوگیری از رنج کشیدن و شهید دادن کلیسا نشود؛ باور لوقا در پیروزی انجیل کاملاً واقع بینانه است و تصدیق می کند که اگر چه کلام خدا به زنجیر کشیده نشده است، خدمتگزاران آن ممکن است متحمل رنج و حدت بشوند.» —

آی. هوارد مارشال، The Acts of the Apostles (Grand Rapids: Eerdmans, 1980), pp. 206, 207

سوالاتی برای بحث

۱. کرنلیوس به عنوان «مردی مومن که به همراه تمام خانواده اش از خدا می ترسید، توصیف شده است؛ او سخاوتمندانه به مردم صدقه می داد و دائماً نزد خدا دعا می کرد» (اعمال رسولان باب ۱۰ آیه ۲). بدیهی است که روح خدا پیش از این بسیار قبل از اینکه با پطرس ملاقات کند، در او کار می کرد. آیا ممکن است این طور باشد که زندگی عبادی او فرصتی برای خدا بود تا پیام انجیل را به او برساند؟ این داستان چه درسی به ما می آموزد؟

۲. در کلاس، بار دیگر به پرسش پایانی روز دوشنبه پردازید و این سؤال را از خود پرسید: زمینه فرهنگی، اجتماعی و سیاسی که در آن زندگی می کنید چیست که این نوع تنش قومی که مسیحیان نباید داشته باشند را بوجود می آورد؟ به عبارت دیگر، در هنگام نیاز، همه ما مسیحیان چگونه می توانیم فراتر از فرهنگ و ریشه هایمان برویم؟

۳. تلاش های پولس در جفا رساندن با وجود آسیبی که داشتند، به تأثیری خوب تبدیل شدند: پناهندگانی که به انطاکیه آمدند، شروع به موعظه برای یهودیان و هلنیستی ها نمودند. در کلاس، تجربه ای شخصی از رنج و دردی را که خدا به برکت تبدیل نموده است، بیان کنید.

۴. یعقوب یکی از نزدیک ترین شاگردان عیسی بود (مرقس باب ۵ آیه ۷۳، باب ۹ آیه ۲، باب ۴۱ آیه ۳۳)؛ با این حال، او اولین نفر در بین دوازده شاگرد بود که رنج شهادت را کشید. از افراد وفاداری که ناعادلانه رنج کشیدند، چه نمونه های دیگری را در کتاب مقدس می یابیم؟ ما از این حکایت ها باید چه درس هایی درباره مسئله کلی رنج کشیدن بیاموزیم؟